

DÓNA'NS-EL SEMPRE, AQUEST PA!

per JEAN LANDIER

La multitud que s'ha posat a buscar Jesús és cridada a reflexionar les motivacions del que fan: ¿busquen algú que els assegurí el nodriment o estan disposats a obrir-se a la significació del signe que han vist? Se'ls convida a fer un pas: buscar Jesús no perquè els hagi alimentat, sinó pels signes que han vist.

I això compromet a una tasca: posar-se a treballar per aconseguir no pas aquest nodriment que es fa malbé, sinó «el que es conserva fins a la vida eterna». Què vol dir tot això? No és fàcil comprendre el significat d'aquestes paraules.

«Doncs, què hauríem de fer per realitzar les obres de Déu?». Treballar per aquest aliment que es guarda fins a la vida eterna, d'acord, però com?

Amb una pregunta com aquesta esperem una resposta que enumeri les coses que cal fer. Però la resposta de Jesús és sorprenent: treballar vol dir creure. I ens quedem tant més sorpresos quan nosaltres som molt sensibles als fets i ens malfiem de les grans declaracions i de les afirmacions massa ràpides de conviccions profundes.

Per a Joan, creure no significa no fer res, però posa aquesta paraula al capdavant per subratllar que l'acció dels creients no pren tot el seu sentit, tot el seu abast si no va fins a acollir la persona de Jesús i aquest amor que ell ens permet de viure. Trobarem aquest estret lligam entre creure i estimar en la primera carta de Joan.

«Com podem creure en tu?». No n'hi ha prou amb la resposta de Jesús. Se'l pot creure? Quin signe fa perquè els jueus hi puguin creure? El signe del pa que va compartir tota la multitud no és tan clar, sembla. No és suficient per a generar la fe.

El manà del desert i el pa vingut del cel: tornem al moment de la sortida d'Egipte, Joan treu altra vegada l'oposició entre Moisès i Jesús. En el temps de Moisès, només va ser donat un pa que venia del cel, del qual, una mica més endavant, l'evangeli diu que els qui en van menjar van morir. Amb Jesús serà entregat l'autèntic pa que ve del cel, el que sí que dóna la vida. La proposta sembla interessant: «Senyor, dóna'ns el sempre, aquest pa!».